

Tinta Francmasoneriei.

De Vicountele LEON de PONCINS.

Ziarul Acțiunea Română din București în numărul din 28 Sept. c. scrie acest articol:

Tinta Francmasoneriei este să nimicească civilizația actuală bazată pe Creștinism și să ridice în locul ei, o lume masonică bazată pe raționalismul ateu...

„Francmasonul își la obligația generală să caute cdevărul, de orice natură, numai prin mijloacele naturale ale spiritului uman, numai prin luminiile rațiunii și ale experienței¹⁾.

Misiunea noastră nu-i să învățăm pe individ, ci să-l luminăm. Noi nu repetăm oamenilor abeceil „stîrpi”, noi îl dăm „Lumina”²⁾.

Francmasoneria

nu-i numai o simplă instituție caritabilă sau socială — adică o școală, o filosofie, un sistem moral, o religie. Masonerie franceză, engleză, americană, română, formează un singur tot. Arta, Instituția, Fraternitatea, etc. sunt întotdeauna la singular³⁾.

Masoneria este în realitate renașterea misticismului pagân, aplicarea religioasă a principiilor umanitariste, care încearcă să readucă lumea la epociile pagâne. Organizată în Anglia, ea se răspândă repede pe continentul european și în coloniile Americii, cu adevărat identică prin idee, identică prin planul care încalcă înimile și mintile masonilor esoterizați, pentru a desface aceea ce făcuse în lume, Biserica creștină⁴⁾.

Tinta Francmasoneriei nu a variat niciodată, cu toate aparentele ei contradiții în timp și în spațiu. Ea este așa de mare încât nu poate înainta decât prin etape progresive. Fiecare secțiune masonică își îndeplinește rolul său propriu, rol diferit sau chiar în apa-

¹⁾ A. Plantagenet (francmason). La Franc-Maçonerie française, pag. 46 Paris 1928.

²⁾ Vezi ibid. p. 56.

³⁾ Vezi A. PREUSS. Etudes sur la F. M. Américaine, pag. 25. Paris.

⁴⁾ Vezi A. PREUSS, ibid. p. 277.

rență contradictoriu, după epoci, circumstanțe, țări și diferite grupări masonice.

Să spunem dela început că ar fi greșit să credem că toți francmasonii cunosc lămurit opera la care ei colaborează. Această cunoaștere nu este permisă complet nici chiar inițiaților din lojile superioare. Fiecare, sau mai exact toți cei dintr-o echipă își îndeplinește opera ce îl să hărăzită în locul ce îl să acordă pe lângă prinți sau pe lângă clerici, pe lângă parlamentari și funcționari, pe lângă ziariști și profesori, pe lângă magistrați și ofițeri, sau chiar în sănul mulțimilor. Însă îndeplinindu-și sarcina ce îl-e impusă, îndivizii din aceeașă echipă habar nu au de locul ce îl ocupă în planul general.

Acest plan este duplu, distrugere și construire. Distrugerea societății creștine, înălțarea societății masonice. Am putut vedea lucrările și ruinele distrugerii. Acum trebuie să asistăm la înălțarea templului masonic. Aceiași lucrători, aceiași masoni (zldari) sunt întrebuiți și aici...⁵⁾

Astfel până la răboiul mondial, Francmasoneria era în aparență religioasă și respectuoasă față de cele bisericești, în unele țări ale Europei centrale, și aceasta pentru două motive:

1. Nu ar fi fost tolerată, dacă ar fi fost făță subversivă.

2. Ne putând să doboare de odată lumea creștină, Francmasoneria înălțeață prin etape, prima consistând în a se alia cu țările protestante împotriva națiunilor catolice mai puternice prin unirea lor sub direcția Papalității. Odată sdobosit catolicismul, secta se întoarce în contra aliaților ei, de ieri.

Opera de publicitate este înădită: în timp ce unele loji masonice sunt fărănic conservatoare și respectuoase față de ordine, la adăpostul acestelui măști lojile cele mai secrete își contină în taină, desupărată, propaganda lor pentru triumful ideilor revoluționare.

Astfel s-a procedat în Franță în preajma revoluției dela 1789, în Austria, în Ungaria și în Germania în ajunul revoluțiilor din 1918.

⁵⁾ DE LAS US. Conjurallon antichréienne.

Civilizația actuală este creștină; de aceea miezul luptii masonice este antireligios. E un război între Dumnezeu și om, care vrea să ajungă, după ideile evreiești, om-dumnezeu și Stat-Dumnezeu. „E absurd, zice d. Aulard, profesor de Istoria Revoluției la Sorbona, să continuăm a spune: Nu vom să nimicim religia, când suntem sălți să mărturisim în același timp, că aceasta nimicire este indispensabilă pentru fundarea rațională a cetății noile politice și sociale. Să nu mai zicem deci: Nu vom să distrugem religia, să declarăm dinpotrivă: Vream să sfârșim religia, pentru a putea ridica pe locurile sale și în locul ei, zidire nouă”

Putem deci conchide că:

Fracmasoneria și mișcările revoluționare au un program distrugător precis, la realizarea căruia tind prin toate mijloacele, nu fără succes, însă programul lor de reconstruire este vag și pare menit ușelă prăbușiri sigure.

Viconte Léon de Poncins

O zi de sărbătoare a grâului.

Să ținut Duminecă, la sf. Mănăstire H. Bodrog. Încheindu-se ciclul de rugăciuni pentru contenirea plorilor, din Dumineca precedentă, am chemat pe credincioșii din sătieroarele din preajma Sf-tei M-ri, să aducă câte o mână de grâu, ales pentru binecuvântare.

Toți și-au turnat boabele de grâu curat într'un vas, aşezat la icoana Maicii Domnului, după cum intrau în biserică, la sf. slujbă.

După rugăciunea amvonului, însu-mi am făcut rugăciunea de binecuvântare, însotindu-o cu o alocuție de îndemn și nădejde pentru viitor, pornind dela cuvintele Sf-lui Apostol Pavel: „Cel ce samănă întru binecuvântare, întru binecuvântare va și secera” (II Cor. 9, 6.)

Oamenii, — copiii în deosebi, — și-au luat apoi vesellă mână de grâu, stropit cu apă sănătăță, ca să-l amestece în sămânță, pe care o vor arunca sub gâtul pământului, în nădejdea că Domnul va da roadă cu bun folos, la anul. A fost un prilej de înfrățire a fiilor aceluiaș Părinte ceresc.

Socotesc că, mai ales în această vreme de descurajare, se simță nevoie unui cuvânt de îndemn ca să nu slăbească râvna pentru cultura grâului, principalul produs al țăranului din părțile noastre, și în legătură cu aceasta, trezirea nădejdii de mai bine pentru viitor, purtând cu răbdare și abnegație greul și răutatea zilelor de acum.

Felul cum au primit oamenii această *noutate*, veche ca și toate rândurile noastre bisericești, mă îndeamnă să recomand și fraților de preoție ca să o introducă, unde nu e prea târziu, chiar în această toamnă. Vor avea mulțumirea unei reveniri la o veche practică, pe care am văzut-o fo copilările, la moșul

meu, în Munții Apuseni, primăvara. Căci acolo se sămână numai primăveră. Era o zi anume, nu mai știu care; plugarii se adunau la un loc anumit, de pe toate vâlile și ponoarele, pe unde li erau respirate lăcașurile. I-și aduceau desaga cu grâu, îmbrăcați de sărbătoare bătrânil, și cei mai tineri cu boulenii în jugați, gata de a porni la lucru

Moșul făcea o slujbă, stropea cu aghiasmă, și pe urmă, făcându-și cruce, cu un „Doamne ajută” plecau să arunce boabele aurii în brazda săracăcioasă a pământului de munte, dar volosi și cu nădejdea, că începând cu Dumnezeu, El le va da ploale și raze calde de soare, ca să aibă pâinea cea de toate zilele.

Aici, la noi, mai greu s-ar putea introduce o zi de începere a sămânăturil de toamnă, pe care să o respecte toți. Deși pilda o astfel de concetățenie de altă limbă și confesiune.

Cred însă că încercarea, pe care am făcut-o la sf. Mănăstire, s-ar putea generaliza spre mângâierea noastră a slugitorilor sfintelor altare și spre bucuria credincioșilor, a căror conștiință de dependență a omului de puterea și vola lui Dumnezeu poate fi trezită mai cu succes, decât cu ori care altă prilej.

Și socotesc că ziua cea mai potrivită ar fi la sfârșitul lunei Septembrie, a doua Duminecă după Înălțarea Sf-tei Crucii, (la sf. Luca), când se potrivește, pare că anume, Apostolul ce se citește, (II. Cor. 9, 6-11;) și care sfârșește cu această rugăciune: „Cel ce dă sămânță sămânătorului, să vă dea și pâine spre mâncare și să îmulțească sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre; ca într-o toată să vă îmbogățești spre toată darea cea cu îndestulare, care lucrează prin noul, aducerî de mulțumită lui Dumnezeu”.

Arhim.

Conferință catehetică a protopopiatului B. Comloș, la Secusigiu.

Când la întunirea preoțimii tracului B. Comloș, înuită la Secusigiu pe ziua de 6 și 7 Oct. c., am văzut iarăși armonioasa colaborare a celui mai distins și mai harnic arhier ortodox al vremilor de azi, a P. S. S. Episcopului Grigorie G. Comșă, cu această preoțime, am cunoscut în această binecuvântată lucrare întruparea cuvintelor săi apostol Pavel, prin cari spune: „Iar cel ce sădește și cel ce udă, una sunt... (I. Cor. 38). Căci cu riscul de a-și alaca sănătatea trupului, când încă era suferind, a coborât de nou în mijlocul turmei sale iubite, spre a-i împărtăși alese cuvinte de învățătură și binecuvântare, iar colaboratorilor săi în via Domnului mânădere, ajutor, îmbărbătare și îndemn la luptă grea și mare ce a început-o ortodoxia contra indiferentismului și contra sectelor anarchice, și care

rebe pusă în mișcare tocmai la sate prin creșterea tineretului în duhul activ al ortodoxiei militante.

Deodată cu conferința catihetică s'a făut și Cercul religios B. Comloș. De aceea organizația Cercului religios a pornit la desfășurarea programului prin serviciul denilor, împreună cu Paraclisul M. Dlu, în seara zilei de 6 Oct. Participă cu acest prilej popor mult. Biserica este arhiplină. Servește protopopul Dr. Ștefan Cioroianu, asistat de preoți Alanasie Todan, Ioan Popovici, Grigorie Vermeșan, Aurel Dan, Sever Sebeșan, Gheorghe Coloșman, Iosafat Raica și pr. Banciu. La sfârșitul serviciului predică păr. Alanasie Todan, președintele Cercului religios. Cu îndemnare și insuflare dă poveste practice de viețuire duhovnicească și creștinească.

În dimineața zilei de 7 Oct. sosesc și P. S. S. Episcopul Grigorie, cu trenul dinspre Arad, la ora 8₁₅, însotit de păr. revizor eparhial Ioan Georgia. În gară este întâmpinat de preoți și popor.

La ora 8₃₀ se începe sf. Liturghie. Servesc 7 preoți din cei 17 prezenti. Răspunsurile le dau elevii de școală, sub conducerea inv. director Ioan Oarșă. P. S. Sa încă asistă la Sf. Liturghie. În biserică popor mult și un frumos mănușchiu de intelectuali din loc și jur. La priceasnă predică păr. Gheorghe Coloșman. Timp de 40 minute a făut înlanțuită atențunea credincioșilor asupra unei leme cu îngrijire muncită, care a tratat *judecata din urmă*. O limbă frumoasă și pilde mult grăboare au împodobit predica păr. Coloșman.

După sf. Liturghie, preoțimea, o parte din popor și din intelectuali, precum și elevii de școală cl. V – VII, îrcă în școală primară, unde se începe conferința catihetică cu asistența P. S. S. Episcopului Grigorie.

Protopopul Dr. Șt. Cioroianu, în cuvinte binesimțile, salută prezența P. S. Sale, a păr. Ioan Georgia, a poporului și a elevilor. La salutul P. S. Sale mulțimea erupe în aplauze.

Emoționat P. S. Sa de cuvintele frumoase de binevenire, face un obiectiv rechizitoriu a situației religioase morale, caracterizată cu cuv. Sf. Apostol Pavel către Timotei II, cap 3, 6. Pentru ca aceste cuvinte să nu se poarte ască la noi, chiamă la lucrarea de înțărire duhovnicească pe loji bunii creștini. Munca să se înceapă de jos. Școala și familia să lucre mână în mână. Îar către sfârșitul cuvântării, cu atâtă frumuseță și duioșie atacă chestiunea creșterii religioase a liniștelui școlar, încât lumea sub vraja fermecătoarelor cuvinte erupe în plâns. De aceea un țaran își făcu și el observarea cum a știut el, zicând: „nici odată n'au auzit om să vorbească așa”.

După aceasta păr. protopop Dr. Cioroianu își desvoltă conferința sa, din programul conf. catihetic: Cântarea noastră bisericăască, în educația religioasă. — Un mărgăritar de cugetare, o poesie în predare, o lecție academică. Dar spusă în curatul graiu și pe

înțelesul poporului, presărată cu admirabile pilde intuitive, alrage spre el privirile de admirare a celor prezenți. Nu cerc a rezumă conferința, căci explicațarea unei poezii, prin proză, ar fi ceva vulgar.

Preleg apoi în curs practic: păr. Grigorie Vermeșan despre: cele 9 porunci bisericești; iar păr. Iosafat Raica despre sf. Evanghelie. Prelegeri bine studiate și frumos predale, arată că preoțimea noastră pe terenul catihetic începe să adopte cele mai noi și mai bine studiate metode de predare.

Cercul religios a făut ședință și după masă, unde s-au desbatut și rezolvat mai multe lucrări curente și s'a făcut restaurarea, rămânând realeasă vechea conducere.

Preoțimea din Secusigiu s'a arătat la culmea chemării sale, organizând reușita conferinței, prin participarea în masă a creștinilor, deși suntem în plin sezon de muncă. Tot ei au aranjat și masa pentru oaspeți. În sara zilei de 6 oct la păr. Leon Blaga, iar în ziua de 7 Oct. la păr. Liviu Rațiu.

O învășătură se desprinde de pe urma acestor întruniri: unde păstorul veghează, turma nu este sfâșiată și unde marele păstor are colaboratori harnici și vrednici toate se indeplinesc la vreme și cu rezultat bun.

Raportor

Deschiderea cursurilor la Academia Teologică din Arad.

În 1 Oct. a avut loc deschiderea cursurilor Academiei teologice. La ora 9_{1/4} s'a oficializat serviciul chemării Sf. Duh, în catedrală, la care au luat parte toți profesorii și studenții.

După serviciul religios cu toții trec în sala festivă, unde sosesc apoi și P. S. S. Dr. Grigorie Comșa episcopul Aradului, însotit de P. C. S. Pr. Păcătan referent eparhial.

Cuvântarea Pr. Rector Dr. T. Botiș.

Incepem acum al 110-lea an din viața și activitatea acestui institut. Toate schimbările politice și sociale n'au clătinat structura sufletească a acestui institut ridicat cu lacrimi de fericiții noștri înaintași. Apoi oratorul arată greutățile mari ce întâmpină Internatul în anul acesta din cauza crizei financiare generale. La baza acestela stă însă o criză sufletească. Menirea Academiei noastre este de a întări și oțeli sufletele ca să se birule prin virtuțile creștinești răul de azi, să se dea sf. Bisericii adevărați conducători sufletești. Cere arhiereasca binecuvântare și mulțumește P. S. Sale Episcopului pentru participare.

Cuvântarea P. S. Episcop Grigorie.

„Am venit cu cea mai mare dragoste aici pentru că am știut că cuvântul unui Episcop este de mare folos astăzi. Criza de azi se reduce la criza morală,

provocată de lipsa de caractere. Un oraș nu se păzește cu ziduri, ci cu sufletele cetățenilor. Lumea de astăzi este preocupată să calculeze forțele materiale, dar nu se gândește ce să întâmplă mâine dacă să oprește mecanismul sufletului păzit de Dumnezeu. Biserica trebuie să se îngrijească de fortificarea acestor puteri, care au menținut omenirea și neamul nostru, în fortificarea puterilor sufletești. Un neam atâtă a însemnat ceva în măsura în care a pus suflet în educarea preoților săi.

Din clipa în care omul a alunecat dela porunca divină, chipul divin s'a stricat. De acest chip al mărtirii a uitat lumea de azi. Voi sunteți chemați ca să luptați să dați mărtirea aceasta a sufletului omenesc. Venind aici nu mai aparțineți lumii, ci Bisericii și Eu vă împărtășesc arhierescă binecuvântare ca să puteți izbuti, și dator profesori spre a fi la postul lor".

Apol P. S. Episcop a vizitat camera de oaspeți, înființată din anul acesta, unde P. C. preoți pot fi găsiți când vin pe la oraș.

Conferință la Palatul Cultural.

Duminică în 4 Oct. a. c. după masă la ora 5 s'a inaugurat la Palatul Cultural din Arad, un ciclu de conferințe despre trecutul Aradului. Începutul l-a făcut părintele consilier episcopal Dr. Gheorghe Cluhandu, vorbind despre „Aradul românesc în veacul XVIII”.

In introducere conferențiarul născut care este rostul acestor conferințe: să deschepă în sufletele noastre cultul pentru figurile marcante ale trecutului nostru și luând pildă dela aceste figuri, să munțim cu zor pentru ridicarea poporului nostru la un nivel cultural cel puțin egal cu celelalte popoare conlocuitoare.

Ne-a vorbit apoi zelosul conferențiar cu multă competență despre efectele ce le-a avut biserica sărbească asupra noastră, în părțile aceste unde noi eram, sub raportul bisericesc, condus de Ierarhia sărbească. Pe lângă răul ce ni-lau făcut sărbii, ne-au făcut și bine prin faptul că ne au oțelit să fim mai rezistenți în apărarea națională. Ni se trece înaintea ochilor sufletești, un tablou plastic despre persoanele bisericești, care, pe lângă toate asupririle politice și bisericești din vechiul regat au măngăiat sufletele strămoșilor noștri. La fine părintele conferențiar a fost vînă aplaudat.

Glasul pietrelor.

Sub acest titlu a început să apară în revista „Misionarul” din Chișinău un studiu fecund, scris de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie. Distinsul autor tratează cu multă competență principiile și modul nou de pastorală ce trebuie introdus și în Biserica noastră.

Nou secretar general la Ministerul de Culte.

Aflăm cu multă plăcere că postul de Secretar general la Ministerul de Culte, a fost îndeplinit prin distinsul profesor Dr. Aurel Crăciunescu. Noul secretar a fost până la 1926 profesor la Academia Teologică din Sibiu, iar dela data de mai sus a fost ales și a îndeplinit postul de consilier la Consiliul Central Bisericesc din București. Părintele protopop Crăciunescu a fost în Sibiu profesor al P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie, care l-a felicitat călduros în nouă demnitate. Dar el secretar general este și fiul eparchiei noastre și avem nădejde că interesele Bisericii noastre vor avea în părintele Crăciunescu un apărător harnic. Îi dorim rezultate bogate, la munca grea ce-l aşteaptă.

Beția și bețivul.

II. Dar nu numai Biblia și oamenii religiei au găsit în băutură un vrăjmaș al sufletului, ci și oamenii de știință au constatat că alcoolul e cel mai mare și mai periculos dușman al trupului omenesc. Doctorii, cei mai buni cunoșători ai trupului, ai mașinăriei din care se compune corpul nostru, pe cum și a telului de funcționare a acestei mașini minunate și unice în felul ei, — au constatat cu fojii, că beția este pentru trup un isvor de nemurărate dureri, și un lanț de morburi căt se poale de întristătoare. Ială în câteva cuvinte ce spun aceșii învățăți despre stricăciunile alcoolului în trupul băulatorului.

In gură băutura arde limba și în gât produce un miros urât, apoi un fel de iritare și o sele nepotolită și nesătilă, de a bea.

In stomac produce arsuri, omoară celui de și strică sucul digestiv, care mijločește și ajută la mistuire. Când stomacul e prea încărcat de otrava băuturii, se tulbură atât de mult încât trebuie să verse afară și să lase pe om palid, slab și răgușit. Din pricina aceasă ninichește pofta de mâncare, fură somnul și aprinde pofta de beutură, care folosește numai cārciumarilor.

Mai departe, alcoolul atacă și strică ficatul (maiul), pe care îl umflă, produce dureri și oprește rolul deosebit de important pe care îl are acesta în lucrarea de hrănire a trupului nostru. Din cauza aceasta, puterea de rezistență a trupului, în contra boalelor și a frigului, scade, săngele se strică și trupul rămâne în ghiarele nemiloase ale suferinței. Alcoolul lasă în el ușă deschisă pentru cele mai rele și mai grele boale, care duc pe bețiv în sărăcie, în spital, în lemnită, în casa de nebuni, sau în mormânt.

Altă parte deosebită de importanță în corpul omenesc, pe care o strică alcoolul, este inima. Alcoolul produce multă grăsimi în jurul ei, până când o oprește

de tot de a mai bate și aduce moarțea. Cineva ar putea răspunde că unii oameni băulatori nu slăbesc, ci se îngrașe. Adevărat. Însă grăsimea omului beator este nefirească și sfârșește fără multă întâzire prin moarte. Chiar și poporul știe despre astfel de oameni că nu sunt sănătoși, și anume le zice că sunt „umflași”, „gâmflași” sau „îngâmflași”.

Dar partea cea mai gingga din trup, pe care o alătă și o strică băutura, este insuși creerul, mințea. Atacată și această parte aleasă din ființa omului, se șterge orice sfat bun și orice control asupra acțiunilor organismului susținut și trupesc. Poate cineva să se înțeleagă cu omul beat sau bețiv? Poate cineva să ia sfat din el, sau să se increadă în el? Il poate cineva folosi la muncă, sau ori unde se cere cap treaz și răspundere materială și morală? Durere, dar nu se poate, pentru că judecata omului beat e stricată, e neserioasă, e păcăloasă și nenorocită.

Iată, prin urmare, în scurtele cuvinte, părțile principale și mai folositoare din trupul omenesc, pe care le alătă și le strică alcoolul, lăsând pe om fără rezistență în fața boalelor și a frigului și pândit de tot felul de morbi, cum este: tuberculoza, sifilisul, paraliza și altele. Toate acestea le cauzează sau le favorizează alcoolul, „beutura morții”.

III. Dar, iubișilor frați, pacostea și răul nu rămână numai în trupul bețivului, ci se întinde și mai departe, — în familie și în societate. Din pricina bețivului suferă mai mult căminul familiar, pe care îl distrugă, și viața socială, pe care o împovărează. Duce și familia și neamul la piețe.

În familia bețivului își rânește colții și se răzbună săracia cea mai neagră. Spaimă pentru copii, bătaie pentru soție sau pentru ceialalți membri ai familiei, zălogirea averii, vinderea casei, — foame, sdrenje, copii goi și fără adăpost, murdărie, morbi, sărăcie, puștiu și ruină, — sunt tot urmări din cele mai triste ale beției. Dar bețivul e pedepsit și în trupul urmașilor săi, cari suferă morbi și mizerii din pricina înaintașilor alcoolici. Știința a dovedit că urmașii bețivilor sunt mai slabî din punct de vedere intelectual, moral, sanitar și fizic. Se bolnavesc ușor și mor repede.

În societate, din pricina băuturii și a băutorilor, se fac ucideri, lurturi și bătăi, — apoi spital, case de nebuni, poliție, — toate din pricina nebunilor și pentru nebuni, în cea mai mare parte îndobitoții de alcool. Cât cheltuește statul și societatea pentru a liniști piept cu urmările atât de dezastroase și dureroase ale alcoolismului? Dar mai ales cât cheltuiesc oamenii pentru a-și potoli nebuna sete după beutură? După niște socoteli mai nouă, întreaga omenire ar cheltui pe an vre-o 350 miliarde lei pe beuturi, adecă de vre-o zece ori mai mult decât este bugetul anual al României. În țara noastră se risipesc pe beutură peste 15 miliarde lei, cât jumătate din bugetul statului. Numai într-un

sal prăpădit de munțe, cu câteva sute de locuitori, la două zile de sărbători s'au cheltuit 25.000 lei! Cât se pierde într'un an de zile la toate sărbătorile, în toate târgurile, în zilele de clacă și altele, pe cum și în cele 200.000 de cărciume care sunt în țara noastră? Ei bine, cât ar folosi toți acești bani, dacă s'ar depune în lucruri bune și folositoare omului și omenirii?.. Bețival nu face astfel de socotele, nu se gândește la acest lucru și nu se cutremură. El bea și se dobitocește. Să prăpădește pe sine, nenorocește familia și incomodează societatea și neamul din care face parte. Apoi își ruinează familia și neamul, fericirea, sănătatea și avereia și rămâne o slujenie de om. Ce s'a ales de Rusia, unde s'a beut alcool timp de secole, fără a se pune nici un frâu prăpădului..

Pe lângă aceasta, cercetările oamenilor de știință au mai dovedit, că într'o temniță, din 50 de înci, 45 au săvârșit omoruri Dumineca, devenită azi zi de chef în loc de ziua Domnului. „Într'un an s'au întâmplat într'o singură țară, din beție: 122 cazuri de omor; 10.000 cazuri de vătămări trupești mai usoare; 27.000 cazuri de vătămări trupești mai grele; iar altele 50.000 cazuri de vătămări, amenințări și atacuri la cinstea casei și a familiei. În Statele Unite din America — înainte de a se ocoli consumul de alcool, — în zece ani, au murit, de boale provenite din beție, 300.000 de persoane, lăsând în urmă un milion de orfani; iar în Anglia în 1864 au pierit din beție 60.000 oameni. În niște țări străine, învățații au urmărit timp de 190 ani, ce s'au ales din copiii și strănepoșii unui bețiv cu numele Max Jukes: 440 au pierit din boale moștenite; 4000 nebuni, idioși; 300 morți din tragedia copilăriei; 300 în azilele de săraci; 50 femei stricale; 7 omorâtori de oameni; 60 hoți. Iată acum ce-a eșit dintr'un om cumpătat Ionatan Edwards, născut la 1703 și care a avut 1344 urmași: 295 bacalaureați; 100 preoți; 60 scriitori cinstiți; 65 profesori; 100 avocați; 80 funcționari cinstiți; 60 doctori; 75 ofițeri; 30 judecători; 3 senatori și 1 vice-președinte de tribunal. Cum vedeți, este adevărat proverbul: „În pahar mai mulți se îneca decât în mare”; iar Sf. Scriptură spune: „Beția ia dus pe mulți oameni la groapă.” (Impotriva Beției, de I. P. S. Sa Miron Crislea, Patriarhul României).

(Va urma).

Serbare culturală în America.

„Uniunea și Liga Societăților Române din America” și-a ținut adunarea generală în Detroit la 6 și 7 Septembrie a. cor. După pregătirile care s'au făcut, credem că această serbare a fost de toată vrednică. Întrucât „Uniunea și Liga” și-au serbat jubileul de 25 de ani!

Douăzeci și cinci de ani de viață culturală română dincolo de Ocean! Ce frumoase sentimente de iubire, mândrie și admirare trebuie să străbată ființa

tuturor românilor de pretutindenea, la gândul că frați din toate teritoriile locuite de români, adunați sau răspândiți pe întinsurile nemărginite ale Statelor Unite, își trăiesc viața națională și culturală, ca și când abea de eri ar fi plecat deacăsă și numai în vecinătate, peste drum, iar nu la o depărțare de... nouă mări și nouă țări.

„Uniunea și Liga” fraților noștri posedă o Tipografie instalată în casă proprie, ridicată și terminată cu mari jertfe, mai anul trecut. În această Tipografie să împărește organul oficial al Uniunel și Ligii, ziarul „America”, care apare zilnic și este fizul puternic care leagă întreolaltele și împărtășește dela unul la altul gândurile, îndrumările și îmbărbătările frățești către toți cei de un sânge și o lege. Si cât de bine e scris! Cu câtă căldură îmbrățișează evenimentele de interes general din Patria Mamă!

Cei mai mari hotel din America.

Aparate de televiziune în toate odăile.

În curând se va deschide noul hotel Waldorf Astoria, a cărui construcție a costat aproximativ 8500 milioane lei. Va fi hotelul cel mai mare, cel mai înalt și cel mai luxos din lume. Are 2200 camere, dintre care 300 apartamente. Hotelul are și o sală de bal pentru 4000 dansatori. Întrînsa se afișă cea mai mare orgă din lume. În fiecare cameră e căte un aparat de televiziune. În subsolul hotelului e o gară particulară, la care oaspeții pot sosi și pleca în vagoanele lor particulare, sau în vagoanele salon închiriate. Cea mai mare parte a apartamentelor de lux sunt instalate în două turnuri de căte 47 etaje, care se ridică cu 190 metri deasupra nivelului străzii.

Directorul hotelului Waldorf Astoria va fi italianul Gelardi, care e în acelaș timp directorul hotelului Claridge din Londra. El își menține postul de director la Londra, dar domiciliul său stabil va fi la New-York. De acolo va avea conborbiri zilnice prin telefon cu personalul său din Londra.

INFORMATIUNI.

Nichifor Crainic vine la Arad. Suntem informați, că în 25 Octombrie a. c. Intelectualitatea noastră din Arad și județ, va avea prilejul să asculte o conferință a eminentului scriitor Nichifor Crainic, ce-o va ține la Palatul Cultural din Arad.

Deschiderea Parlamentului a fost hotărâtă pe ziua de 15 Noembrie.

Uniunea interparlamentară în România între 1—7 Octombrie a. c., a avut loc congresul al 27-lea al Uniunii interparlamentare. Un mare număr de parlamentari din străinătate au sosit în București. Uniunea aceasta

vine în ajutorul Societății Națiunilor prin discuțiile și hotărîrile ce le scoate în congresele ei. Chestiunile ce s-au desbatut la Congresul Uniunii ce s'a ținut acum în București sunt:

1) Protecția mamei și copilului, înainte, în timpul și după naștere, inclusiv în intâiul an al noului nașut.

2) Situația și protecția copilului nelegitim și a copiilor abandonatați.

3) Problema agricolă.

4) Regimul federal al Europei.

Scopul congreselor Uniunii Interparlamentare este apropierea și înțelegerea între țări: apropierea de ordin material, intelectual și moral.

Urmările scăderii lirei engleze în țara noastră. Această scădere s'a simțit în toate țările din lume. Cele care au avut mai strânsă legătură comercială, industriale și financiare cu Anglia, au suferit mai mult.

Fiecare țară a luat măsuri ca să poată trece criza aceasta. Cea mai principală a fost oprirea eșrei din țară a capitalurilor, a banului, a aurului, apoi împiedecarea de a schimba biletetele fiduciare în aur.

Prin scăderea prețului lirei engleze au scăzut și prețurile mărfurilor engleze, deci i-s-a dat prin aceasta puțința de a concura cu mărfurile altor țări. De aici s'a născut o mare spaimă în țările industriale, în urma căreia concurența mărfurilor în comerț duce în celelalte țări la scăderea prețurilor mărfurilor.

Țara noastră se afișă și ca trasă în această frământare bancasă internațională. Totuși greutățile țărilor noastre nu sunt așa de mari, ca a altor țări, întrucât România e săracă în fabrici, deci și concurența mărfurilor engleze (îeftine în urma căderii prețului banului englez) față de cele românești e mai slabă decât în orice altă țară industrială. De aceea țara noastră nu va simți așa de puternic durerile financiare ale crizei banului englez.

Înțelegere între Franța și Rusia. (adică pact de neagresiune). Gazetele scriu că s-ar fi ajuns la o înțelegere între aceste două țări. Printre condițiile acestor înțelegeri este și aceea că Rusia sovietică se obligă să nu facă propagandă comunistă în Franță și în coloniile franceze, iar în schimb Franța se obligă să nu dea voie pe pământurile sale ca organizațiile emigrantilor ruși să ducă nici un fel de „activitate terroristă și comploturi antisovietice”.

Înțelegerea aceasta se zice că nu e încă îscăllită, întrucât se aşteaptă întâi o înțelegere asemănătoare între Rusia și Polonia, apoi între Rusia și România.

Țările să nu se înarmeze, să nu mai cheltuască bani cu fabricarea uinelor de răsboi, — asta o cer mai toate popoarele, prin Liga Națiunilor. Toate doresc dezarmarea, dar nici o țară nu volește să înceapă ea cea dintâi!

Totuși fiecare țară propune planuri și mijloace

întră acest mare gând popular internațional. Că nu se poate face treaba aceasta buoă între o zi-două, se înțelege dela sine.

Atâtă vreme cât sovietele se înarmează, trebuie să se înarmeze și România și Polonia și Franța și alte țări. Câtă vreme se înarmează Germania, trebuie să se înarmeze și Franța, și aşa mai departe. Orunde te întorci, auzi totuș că trebuie dezarmare.

Dar tare greu merge. Fiecare se teme de vecin.

Criza financiară din lume s'a înrăutățit. După răsboi greutățile vieții sunt mai mari. Preții sunt multe și felurite. Între ele este și felul în care e împărțit aurul între țări. Războiul a făcut ca unele țări să aibă puțină de a pune mâna re mai mult aur decât le trebuia, aşa că celelalte țări, neavând aur deajuns, nu puteau lucra. Sufereau. Apoi sutele de milioane de șomeri nu căștigau bani și deci nu-l puteau cheltui. Fabricile din toate țările au suferit mult — unele s-au închis — fiindcă nu aveau unde vinde produsele lor. În felul acesta banul nu circula în mod sănătos. Iacăsa, boala banului să adâncit tot mai mult, zi de zi. Odată și odată trebuia să plesnească undeva. și a plesnit în mai multe rânduri, cum a fost în Germania cu mărcile, în America cu Bursa din New-York. Lucrurile banului tot nu s-au îndreptat. și buboul a spart acum în Anglia, țara care avea mai anii trecuți prea mult aur. Acum nu-l are, căci parte I-a împrumutat pe vîrstele, parte I-a plătit fără folos șomerilor.

Criza aceasta mare și grea se simte și în alte țări, aşa în Germania, în Austria, în Grecia.

Ca dovedă a răului avem faptul:

— Lira engleză pierde din valoare. Banca Angliei nu mai preschimbă hărțile în aur.

— Cursurile dela bursa din Athena scad. Trei agenții de bursă au început plățile.

— La țarsa din Viena sunt mari scăderi a devizelor.

S'au închis bursele din Berlin și din Londra. Se așteaptă închiderea multor burse din Germania.

Finanțarii încearcă să aducă scăpare. Treburile însă merg greu, fiindcă iacoma banului e prea mare. Țara noastră românească, însă, dintre toate țările europene, sta mai bine. și va fi dacă locitorii țării vor fi cuninți și nu vor asculta de cel cări spun minciuni fel de fel. Numai prin înțelegere și cumpătire, prin muncă aspră și economii se poate o țară întări. La asta trebuie puțină răbdare și bunăvoluntă.

Să avem încredere.

Nr 5660/1931

Comunicat.

Adunarea eparhială, prin hotărârea sa Nr. 25/931 a decis înființarea unei școale de cîntăreți bisericești și Consiliul eparhial, în ședința sa delă 8 Oct. a. c. a luat următoarele dispozițuni:

1. Cursurile școalei de cîntăreți bisericești se vor începe la 1 Noembrie și vor fi până la 1 Mai.

2. În școală de cîntăreți vor fi primiți elevi în vîrstă de 17 ani înainte, absolvenți de cel puțin 4 (patru) clase primare, în baza unui examen de primire.

3. Elevii admisi vor fi găzduiți în camerele disponibile din alumneul nou, cu o taxă lunară de 600 (șasezeci) lei.

4. Taxa școlară se stabilește la 100 (unăsotă) lei anual.

5. Reflectanții și vor înainta astăzi până la 25 Oct. a. c. cererile, însoțite de actele justificative și anume: a) estrasul de botez, b) certificat școlar, c) certificat de moralitate dela Oficiul parohial, d) certificat medical că e deplin sănătos și apt pentru serviciul de cîntăreț bisericesc; iar în 1 Noembrie se vor prezenta la examenul de primire.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 8 Octombrie 1931.

Consiliul eparhial ort. rom Arad

Parohii vacante.

Conform rezultației Consiliului eparhial No 5181 / 1931 pentru îndeplinirea postului de capelan temporal, cu drept de succesiune, pe lângă parohul deficent Nicolae Răchici din Iancahid (Iankovmost, Jugoslavia) cu filia Clec, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Beneficiul împreunat cu acest post este următorul:

1. Jumătate din sesiunea parohială în extensie de 32 jugh. cad.; din grădinile ce-l aparțin și din competența de Islaz.

2. Jumătate din stolele legale.

3. Jumătate din birul parohial.

Parohia este de cl. I. Dela recurenți se cere calificătune corespunzătoare. Întrucât nu se vor prezenta reflectanți de cl. I. se admit și recurenți cu calificătune de cl. II.

Capelanul va suporta toate dările după beneficiul său și va fi obligat să catehizeze la școală primară din loc, fără altă renumerație din partea parohiei.

Reflectanții și vor adresa cererile consiliului parohial din Iancahid și le vor înainta adm. tractual Gherasim Andru în Sarca (Jugoslavia), iar în terminul concursual, pe lângă prealabilă încreștere a administratorului tractual, se vor prezenta în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cel din alte eparhii vor produce încreștere dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru Diecean.

Consiliul parohial

În înțelegere cu: Gherasim Andru adm. tractual

Concurs repetit.

Conform rezoluției Vener. Consiliu episcopal ort. român din Arad Nr. 5319/1931, se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna Măderat protopopiatul Șiria, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul episcopal „Biserica și Școala.”

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința sesiei parohiale în extenziunea ei de 32 jug. cad.
2. Folosința grădinei parohiale.
3. Stolele și biroul legal, care se la în concurs din oficiu.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat, pe care parohia nu o asigură.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul preoțesc și va catehiza elevii școalelor primare din loc, fără nici o remunerație dela comuna bisericicească. Va predica de câte ori va fi la rând în serviciul divin.

Parohia este de **clasa primă**. La concurs se admit numai reflectanți cu calificație pentru parohii de clasa primă.

Cererile de concurs, însoțite cu documentele necesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Măderat, se vor înainta în termenul concursului — Oficiului protopopesc ort. român din Șiria, județul Arad; iar concurenții — conform §-lui 33 al Regulamentului ventru parohii — se vor prezenta în sf. biserică din Măderat, pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Concurenții din alte Eparhii vor anexa la cererea de concurs și aprobarea Pr. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial de a putea concura la această parohie.

Măderat, 27 Septembrie 1931.

Consiliul parohial ort. rom

Ințelegere cu: *Mihai Lucuța* protopop.

—□—

2-3

În baza rezoluției Ven. Consiliul Eparhial Nr. 5401 / 1931 pentru îndeplinirea parohiei întâia din Toracul-Mare (Vel. Torak, Jugoslavia) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Parohia este de cl. I

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 30 jugh. cad. pământ arător.
2. Stolele legale.
3. Biroul legal.
4. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul său și va catehiza fără altă renumerație la școlile primare din loc, unde va fi desigură de către autoritatea bisericicească.

Reflectanții vor fi absolvenți al Academiei teologice din Arad și îndreptățiti a recurge la parohia de cl I din Toracul-Mare.

Recurenții, cu prealabilă și rea administratorului tractual din Sarca, să vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în sf. biserică din Taracul-Mare, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cerurile, însoțite cu anexele necesare, se vor adresa consiliului parohial din Toracul Mare și se vor înainta administratorului tractual Gh. Andrei din Sarca-Jugoslavia în termen concursual. Cei din altă Eparhie vor avea să obțină aprobarea P. Sf. Sale Părintelui Episcop episcopal.

Consiliul parohial

Ințelegere cu: *Gherasim Andru* adm. tractual

—□—

2-3

Conform rezoluției Ven. Cons. Eparhial Nr 5587/1931 pentru îndeplinirea parohiei Bârsa, protopopiatul Buteni, devenită vacanță prin abdicarea pă. Sabin Bursaș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”

Beneficii: 1). Sesia parohială și intregirea ei prin reforma agrară.

2). Un intravilan parohial,

3) Bir și stole legale,

4). Intregirea salarului dela Stat, pe care parohia nu-l garantează.

Parohia este de cl. II-a, dela reflectanți se cere calificare de cl. a II-a. Alesul va catecheza regulat și va predica când va fi de rând la serviciul divin. Va suporta toate impozitele către Stat și comună după beneficiul său.

Recursele, adresate către consiliul parohial din Bârsa, să vor înainta Oficiului Protopopesc din Buteni. Recurenții sunt obligați să se prezinte sub durata concursului în sf. biserică din Bârsa, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie. Reflectanții din alte Eparhii, pe lângă cererea de concurs, vor anexa act despre consenzul P. Sale Episcopului nostru.

Dat în ședința consiliului parohial din Bârsa, la 21 Sept. 1931

Consiliul parohial

Ințelegere cu: *Stefan Lungu* Protopop

—□—

2-3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Redactor responsabil: SIMION STANA.